

Давтян Степан Гургенович,
к. держ. упр., доцент кафедри публічного управління та регіоналістики,
Одеський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Одеса
ORCID 0000-0002-1026-4304;

Єльчієва Оксана Русланівна,
директор департаменту соціального захисту населення
Миколаївської обласної державної адміністрації,
аспірант кафедри публічного управління та регіоналістики,
Одеський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Одеса
ORCID 0000-0003-3395-8103

УДК 35.352

doi: 10.34213/ap.20.02.26

ІНТЕГРАЦІЯ НОВОЇ МОДЕЛІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ НА РІВНІ ГРОМАД

Розглянуто сучасний стан надання соціальних послуг населенню, питання створення та інтеграції нової моделі соціального захисту населення на рівні громад. Досліджено основні напрями інтегрованої моделі системи соціального захисту населення: інтеграція врядування, інтеграція стратегій, інтеграція процесів. Проаналізовані зміни в системно-організаційних зв'язках існуючої моделі надання соціальних послуг та розглянуто механізми взаємодії між суб'єктами нової моделі надання соціальних послуг в територіальній громаді.

Ключові слова: громада; власні повноваження; делеговані повноваження; соціальні послуги; соціальний захист; інтеграція врядування; інтеграція стратегій; інтеграція процесів; фахівці із соціальної роботи; центр надання соціальних послуг; планування; "ведення випадку"; центр надання адміністративних послуг.

Постановка проблеми. Існуюча в Україні система надання соціальних послуг населенню, перманентно здійснювані в цій сфері реформи, а також заходи з реалізації адміністративно-територіальної реформи та реформи місцевого самоврядування не відповідають потребам населення. Так, задекларований у Законі України "Про добровільне об'єднання територіальних громад" рівень надання соціальних послуг населенню не може бути нижчим, ніж до створення об'єднаних громад, особливо це стосується якості та доступності публічних послуг, що надаються в об'єднаній територіальній громаді.

Разом з цим система надання соціальних послуг, яка існувала до моменту створення громад (централізована), враховуючи особливості взаємовідносин між громадами та органами державної влади, не спроможна забезпечити організацію надання соціальних послуг мешканцям громади відповідно до їх потреб.

Розуміючи значимість цього питання та на виконання "Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року", затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 р. № 275-р, Міністерство соціальної політики України (далі – Мінсоцполітики України) розробило інтегровану систему соціального захисту населення для громад, складовою частиною якої є організація надання соціальних послуг [1; 2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що проблеми взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування аналізуються в працях цілого ряду відомих українських учених і практиків, зокрема В. Бакуменка, В. Кампо, В. Карпенко, А. Крусян, П. Надолішнього, Н. Нижник, А. Приходченко, С. Саханенка, П. Шевчука та ін.

© Давтян С. Г., Єльчієва О. Р., 2020

Метою статті є аналіз інтеграції нової моделі соціального захисту населення на рівні громад.

Виклад основного матеріалу. Інтегрована модель системи соціального захисту населення може бути сформована шляхом об'єднання кадрових, матеріальних, фінансових, технологічних ресурсів громади для забезпечення доступності вразливих груп населення до соціальної підтримки, в тому числі соціальних послуг, покращення її якості.

Інтеграцію рекомендовано здійснювати шляхом установаження оптимальних зв'язків між самостійними, відносно ізольованими між собою соціальними об'єктами, подальшим їх об'єднанням у єдиній, цілісній системі.

Впровадження інтегрованої моделі системи соціального захисту на рівні громад рекомендується забезпечувати в таких напрямках:

– інтеграція врядування, якої можливо досягти шляхом створення відповідних виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, що мають повноваження на реалізацію функцій з управління системою надання соціальних послуг та соціального захисту;

– інтеграція стратегій, яку можливо здійснити через запровадження планування та програмно-цільового бюджетування, узгодження місцевих програм для організації та виконання заходів соціального захисту, у тому числі з надання соціальних послуг;

– інтеграція процесів, яку можливо здійснити через визначення і запровадження певних процесів, принципів, технологій, прийняття правил і процедур для організації надання соціальної підтримки, у тому числі соціальних послуг, мешканцям громад, з метою забезпечення їх доступності, ефективності, запровадження комплексного підходу до розв'язання проблем [2].

Щодо інтеграції врядування для впровадження інтегрованої моделі системи соціального захисту на рівні громад.

Статтею 34 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” визначено повноваження органів місцевого самоврядування у сфері соціального захисту населення. Зокрема, до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать власні повноваження та делеговані повноваження.

Останнім часом видано низку нормативно-правових актів, що регламентують питання передачі повноважень від органів виконавчої влади територіальним громадам з метою максимально ефективного виконання повноважень у сфері надання соціальних послуг, зокрема рекомендується громадам самостійно розв'язувати питання з організації соціальної роботи [1–4].

Реалізуючи державну політику у сфері надання соціальних послуг, чинні нормативно-правові акти передбачають, що голова громади відіграє вирішальну роль у формуванні політики у сфері соціального захисту. Мінсоцполітики України пропонує органам місцевого самоврядування при прийнятті рішень з питань структури та повноважень виконавчих органів рад обов'язково покладати функції з надання соціальних послуг на одного з заступників сільських, селищних, міських голів з виконавчої роботи з метою здійснення функцій координації та забезпечення взаємодії між представницькими органами (комісіями, депутатами) та структурними підрозділами ради щодо реалізації державної політики у сфері соціального захисту, охорони здоров'я, освіти і культури та покласти на нього персональну відповідальність за належну організацію надання соціальних послуг мешканцям громади через створення підрозділів з питань соціального захисту та у справах дітей [1; 2].

Рекомендується в процесі ухвалення рішень щодо виділення фінансових ресурсів для реалізації повноважень, контролю за виконанням прийнятих рішень залучати громадськість, членів постійних комісій місцевих рад з питань соціального захисту населення, охорони здоров'я, освіти та культури тощо, а також опікунські ради [2–4].

Аналізуючи прийняті останнім часом органами місцевого самоврядування України рішення щодо надання соціальної допомоги членам відповідних територіальних громад можна зробити висновок про те, що голови громад не готові брати на себе відповідальність щодо надання соціальних послуг мешканцям громади, і замість того, щоб створювати підрозділи з питань соціального захисту та центри надання соціальних послуг, делегують свої власні повноваження органам виконавчої влади – управлінням соціального захисту населення райдержадміністрацій.

На перший погляд, для сільських, селищних голів, це значно спрощує систему надання соціальних послуг у громаді: мінімум фінансових витрат і максимум отримання якісних послуг, які надають досвідчені державні службовці-професіонали. Міністерство розвитку громад та територій України, реалізуючи заходи з реформування територіальної організації влади та місцевого самоврядування в Україні попереджає про те, що у 2021 р., після внесення відповідних змін до Конституції України будуть ліквідовані місцеві державні адміністрації, після чого органи місцевого самоврядування залишаться сам на сам зі своїми власними повноваженнями з надання соціальних послуг населенню. Відповідно, якщо зараз сільські, селищні та міські голови не створюють відповідні виконавчі органи рад з надання соціальних послуг (відділ соціального захисту населення, надавач соціальних послуг, інші спеціалізовані служби), то існує загроза, що мешканці населених пунктів не зможуть отримувати повний спектр соціальних послуг, яких вони потребують.

У зв'язку зі змінами у законодавстві щодо оподаткування, процесу формування бюджетів територіальних громад, наданням об'єднаним громадам більш широких фінансових повноважень з вирішення питань соціального захисту в 2019 р. в управліннях соціального захисту населення місцевих державних адміністрацій відбулись значні скорочення штатних працівників – до 40 % від загальної чисельності.

Таким чином, райдержадміністрації фактично мають надавати послуги тільки тим мешканцям, які проживають в населених пунктах, що не увійшли до складу об'єднаних територіальних громад. Разом з цим соціальні послуги є особливим видом послуг і саме тому управління соціального захисту населення райдержадміністрацій не можуть залишити без допомоги мешканців територіальних громад, що створює додаткове навантаження на працівників зазначених підрозділів.

Як наслідок виникає конфлікт між керівництвом об'єднаних територіальних громад та органами виконавчої влади на рівні району.

На нашу думку, у громадах має бути терміново створена система надання соціальних послуг з чітким визначення повноважень кожного суб'єкта взаємодії з метою захисту прав мешканців громад на соціальний захист.

Так, у Миколаївській області у 2018 р. функціонувало 29 об'єднаних територіальних громад, в 11 з яких було створено відділи з питань соціального захисту населення та в одній громаді сектор питань соціального захисту населення, які на місцях вирішували питання надання соціальних послуг. У 2019 р. функціонувало 43 об'єднаних територіальних громади, у 12 з яких було створено відділи з питань соціального захисту населення.

З метою якісної організації роботи із забезпечення соціального захисту у громаді пропонується укладення угоди між виконкомом відповідної ради та управлінням соціального захисту населення відповідної райдержадміністрації, міських (міст обласного значення) рад про співпрацю з реалізації соціальної політики на території громади (проведення спільних заходів, обмін інформацією, спільний розгляд звернень громадян, обстеження матеріально-побутових умов проживання громадян, розмежування повноважень з питань соціального захисту населення, делегування повноважень тощо) [1; 2]. Наприклад, у Миколаївській області в 2018 р. з 29 громад 17 громад уклали договори з управліннями соціального захисту населення райдержадміністрації про співпрацю в реалізації соціальної політики на території громади. У 2019 р. з 43 об'єднаних територіальних громад договори про співпрацю уклали 23 громади.

На нашу думку, слід рекомендувати керівникам створених об'єднаних територіальних громад запровадити в практику роботи укладення угод між виконкомом рад та управліннями соціального захисту населення відповідних райдержадміністрацій щодо делегування повноважень з надання соціальних послуг членам громад.

Для безпосереднього надання соціальних послуг у громаді рекомендується створити: соціальну службу фахівців із соціальної роботи; центр надання соціальних послуг (далі – ЦСП) для різних груп осіб/сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах, або створити надавачів соціальних послуг для визначеної групи осіб (наприклад, заклади соціального захисту для бездомних осіб, спеціалізовані заклади для осіб, які постраждали внаслідок домашнього насильства тощо), у тому числі недержавного сектору, різного спрямування.

Наказом Міністерства соціальної політики України “Про затвердження Методичних рекомендацій щодо впровадження інтегрованої системи соціального захисту” від 25.02.2019 р. № 282 рекомендовано таку чисельність фахівців:

– соціальних менеджерів – із розрахунку 1 соціальний менеджер для міського населення чисельністю до 30 тис. осіб або сільського населення чисельністю до 3 тис. осіб;

– фахівців із соціальної роботи: 1 фахівець із соціальної роботи на 1 тис. жителів громади у громадах із чисельністю населення до 5 тис. осіб; 1 фахівець із соціальної роботи на 1,5 тис. жителів громади у громадах із чисельністю населення від 5 до 10 тис. осіб; 1 фахівець із соціальної роботи на 2,5 тис. жителів громади у громадах із чисельністю населення понад 10 тис. осіб. При визначенні необхідної кількості фахівців із соціальної роботи рекомендовано також брати до уваги кількість старостинських округів у громаді [2].

Проте, як видається, кількість рекомендованих зазначеним наказом “соціальних менеджерів” не є адекватною тому, що на одного “соціального менеджера” в міській місцевості рекомендовано 30 тис. населення, тоді як у сільській місцевості – всього 3 тис. осіб. Це призведе до того, що на одного “соціального менеджера”, який працюватиме в місті, навантаження буде в 10 разів більше, аніж навантаження на “соціального менеджера” в сільській місцевості.

ЦСП рекомендується створювати як комунальний заклад, діяльність якого спрямовується та контролюється відділом соціального захисту МДА. ЦСП за своїм організаційно-правовим статусом може бути бюджетною установою або комунальним підприємством. Водночас рекомендується створювати ЦСП як комунальне підприємство, як самостійний суб'єкт господарювання.

У ЦСП можуть створюватися такі підрозділи, як відділення соціального обслуговування, відділення підтримки сім'ї та дитини, відділення реабілітації для дітей, людей з інвалідністю тощо. Штатний розпис ЦСП залежатиме від перелі-

ку соціальних послуг, що надаються, та визначеного державними стандартами соціальних послуг навантаження на працівників, які ці послуги надають [1; 2].

Так, наприклад в Миколаївській області у 2018 р. було створено тільки 5 нових надавачів соціальних послуг в створених об'єднаних територіальних громадах. У результаті з 2018 р. в області соціальні послуги надавали 25 територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг). У 2019 р. – 7 надавачів соціальних послуг у громадах і 23 територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг).

Разом з цим у громадах існує підміна понять відділів соціального захисту та центрів надання соціальних послуг. Як правило, у громадах створюється або відділ з питань соціального захисту або центр надання соціальних послуг, які дублюють функції один одного. Це негативно впливає на якість соціального обслуговування мешканців громад.

Керівники громад мають чітко усвідомлювати, що відділи реалізують соціальну політику на території громади, а працівники цих відділів фактично є соціальними менеджерами та адміністраторами. А ЦСП є саме надавачами соціальних послуг.

Щодо інтеграції стратегій для впровадження інтегрованої моделі системи соціального захисту на рівні громади.

Для забезпечення інтеграції стратегій відділу соціального захисту об'єднаних територіальних громад рекомендується провести роботу з планування (складання короткострокового, середньострокового (на 3–5 років) планів) із застосуванням програмно-цільового методу [2].

Впровадження планування соціальних послуг у громаді, зокрема, дасть змогу:

- забезпечити планування соціальних послуг через загальну стратегію соціально-економічного розвитку громади;

- визначити потреби мешканців громади у соціальних послугах, стратегічні цілі розвитку системи соціальних послуг, перелік соціальних послуг, що надаються за рахунок бюджетних коштів і коштів отримувачів соціальних послуг;

- визначити джерела та механізми фінансування соціальних послуг, діяльності надавачів соціальних послуг, у тому числі недержавного сектору.

Рекомендується для середньострокового планування визначити потреби мешканців громади у соціальних послугах не рідше ніж 1 раз на 3 роки, для короткострокового планування – один раз на рік, зокрема шляхом збору, узагальнення та аналізу інформації про: соціально-демографічні дані вразливих груп населення; результати оцінки потреб осіб, сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати; надавачів соціальних послуг та їхні можливості. При цьому варто враховувати стать, вік осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребують соціальних послуг [2].

Разом з цим в об'єднаних територіальних громадах, як правило, відсутні спеціалісти, які б могли зробити такий аналіз, тому фактично аналіз потреб мешканців громад не здійснюється, а плани дій затверджуються відповідно до планів райдержадміністрації та облдержадміністрації без урахування особливостей конкретної громади. Не врахування потреб мешканців конкретної громади негативно впливає на прийняття ефективних управлінських рішень саме для відповідної об'єднаної територіальної громади.

Важливим є застосування програмно-цільового методу планування, яке дає можливість підвищити ефективність управління, підтримки окремих гро-

мад чи категорій населення. Переваги програмно-цільового методу полягають у міжгалузевому характері, що дає змогу при підготовці планових рішень врахувати важливі взаємозв'язки, які у разі застосування галузевого підходу не враховуються або можуть бути враховані лише частково. Також рекомендується застосовувати програмно-цільовий метод складання бюджету, який дає можливість спрямовувати бюджетні кошти відповідно до пріоритетів розвитку громади [2].

Щодо інтеграції процесів для впровадження інтегрованої системи соціального захисту на рівні громади.

Інтеграція процесів на рівні об'єднаних територіальних громад дасть можливість створити умови для ефективного та економного використання наявних у громаді ресурсів, забезпечення безпеки та соціального благополуччя мешканців громади, доступності до соціальних послуг осіб, сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах, самоорганізації мешканців громади [2].

Інтеграцію процесів рекомендується забезпечувати шляхом:

- залучення мешканців громади до визначення потреби у соціальних послугах, соціальних проблем та до їх вирішення;
- формування єдиного інформаційного простору у громаді для інтеграції інформаційних ресурсів усіх структур, доступу та обміну своєчасною, достовірною та повною інформацією;
- визначення механізмів міжвідомчої та міждисциплінарної взаємодії; запровадження відповідних технологій соціальної роботи, спрямованих на раннє виявлення соціальних проблем, оперативне реагування на них, комплексний підхід до їх розв'язання, інтеграцію соціальних служб та суб'єктів соціальної роботи [2].

Для активізації мешканців громади відділу соціального захисту рекомендується підтримувати розвиток місцевих громадських об'єднань, благодійних організацій, волонтерів, органів самоорганізації населення, громадської ради при виконкомі громади.

Разом з цим у жодній територіальній громаді, які досліджувались на території Миколаївської області, відсутні програми підтримки місцевих громадських організацій. У громадах фактично продовжують працювати представники обласних громадських організацій, які захищають права мешканців всієї області. А місцеві громадські організації якщо і створюються, то не мають достатнього впливу на місцевих керівників громади для захисту та вирішення питань мешканців громади, яких вони представляють.

Для формування єдиного інформаційного простору у громаді рекомендується: забезпечити розміщення інформації, у тому числі з питань соціального захисту, на офіційному сайті громади; запровадити на сайтах ради, виконкому, структурних підрозділів рад елементів інтерактивності: е-приймальня як механізм консультування з громадськістю; е-петиції як можливість мешканців громади брати інтерактивну участь в обговоренні стратегій і програм розвитку; он-лайн-форуми з обговорення актуальних питань соціального життя територіальної громади; он-лайн-опитування громадської думки тощо; розвивати муніципальні електронні послуги, зокрема запис на прийом, оплата послуг тощо; проведення картування з позначенням суб'єктів і об'єктів соціальної роботи, соціальних служб у громаді. Картування допоможе забезпечити доступність до соціальних послуг, інформування мешканців громади про наявну мережу надавачів соціальних послуг [2].

На даний час в кожній досліджуваній громаді створений і функціонує свій сайт, але надання е-сервісів потребує доопрацювання.

Для забезпечення застосування на рівні громади технології соціальної роботи, рекомендується, зокрема, запровадження технологій „ведення випадку” (кейс-менеджмент), „кризове втручання”.

Технологія “ведення випадку” (кейс-менеджмент) як основна технологія професійної соціальної роботи передбачає комплексний підхід щодо надання допомоги сім’ям, особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, та спрямована на подолання чи мінімізацію наслідків цих обставин шляхом організації надання індивідуальних соціальних послуг особі і сім’ї, яка перебуває у складних життєвих обставинах, координації надання цих послуг, проведення моніторингу та оцінювання результативності наданих послуг, із залученням особи/сім’ї, яка перебуває у складних життєвих обставинах, її соціального оточення, стимулювання до самостійності [1; 2].

Застосовуючи технологію “ведення випадку”, соціальним працівникам і фахівцям із соціальної роботи/соціальним менеджерам рекомендується дотримуватись такого алгоритму дій:

- 1) виявлення та ідентифікація особи/сім’ї, яка перебуває у складних життєвих обставин, зокрема шляхом отримання повідомлення про таку особу/сім’ю, самозвернення особи і сім’ї, виконання вуличної соціальної роботи;
- 2) уточнення інформації про особу/сім’ю, яка перебуває у складних життєвих обставин, та початок надання їй допомоги;
- 3) оцінювання потреб особи/сім’ї та членів сім’ї, підготовка висновку, розробка індивідуального плану надання послуг та подолання складних життєвих обставин;
- 4) укладення договору про надання послуг;
- 5) комплексне оцінювання та коригування за потреби індивідуального плану надання послуг та подолання складних життєвих обставин;
- 6) проведення заходів відповідно до плану надання послуг і подолання складних життєвих обставин, безпосереднє надання послуг, у тому числі іншими надавачами послуг, забезпечення зворотного зв’язку;
- 7) моніторинг плану надання послуг і подолання складних життєвих обставин, оцінювання якості наданих послуг та їхньої ефективності;
- 8) перегляд/коригування переліку послуг і заходів, передбачених вищезазначеним планом, для підвищення їхньої ефективності та забезпечення подолання складних життєвих обставин [1; 2].

Умовами для впровадження технології “ведення випадку” є: відповідна кваліфікація соціальних менеджерів, фахівців з соціальної роботи; широкий спектр послуг, що надаються у громаді, відповідно до потреб її мешканців; підвищення професійної компетентності суб’єктів різних сфер діяльності за єдиною програмою; зручна автоматизована система документування та обміну інформацією [1; 2].

Враховуючи зазначене, голови громад мають забезпечити проходження навчання соціальними працівниками та фахівцями соціальної роботи, які працюють у громаді, оскільки головне завдання – допомогти людині, а не шкодити їй. Також при “ведення випадку” важливим є дотримання принципів конфіденційності, захисту персональних даних, особливо в сільській місцевості.

Окремим питанням постає також питання надання адміністративних послуг соціального характеру в Центрах надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП).

Адміністративні послуги соціального характеру на сучасному етапі є однією з найважливіших груп послуг для громадян.

Міністерство соціальної політики України спільно з Міністерством цифрової трансформації України презентували три моделі надання адміністративних послуг соціального характеру у ЦНАПах.

Модель 1. Адміністративні послуги надаються через ЦНАПи громад з використанням Програмного комплексу “ІС “Соціальна громада” та на підставі узгодженого чи власного рішення.

Модель 2. Адміністративні послуги надаються представниками управлінь соціального захисту населення у ЦНАПах громад (для райцентрів та міст обласного значення).

Модель 3. Адміністративні послуги надаються у ЦНАПах громад на підставі узгодженого чи власного рішення [5].

Кожна з громад має самостійно визначитися яка модель підходить до відповідної громади, але, на думку авторів найбільш ефективною моделлю взаємодії є саме модель 1. Оскільки приймання документів та внесення відомостей здійснюється одразу у Програмному комплексі “ІС “Соціальна громада”; документи до управління соціального захисту населення передаються в електронному вигляді; прийняття рішення про надання адмінпослуги здійснюється на підставі цих документів; паперові документи передаються постфактум; персоналізовані дані з централізованих баз даних та реєстрів Мінсоцполітики використовуються через Програмний комплекс “ІС “Соціальна громада”.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. В умовах децентралізації виникає потреба в організації ефективної роботи щодо передачі від органів виконавчої влади територіальним громадам повноважень у сфері соціального захисту населення, зокрема в частині недопущення зменшення обсягів соціальних послуг, що надавались мешканцям громади до об’єднання громад, проведення навчання фахівців, запровадження нових моделей надання соціальних послуг населенню.

Виконання зазначених рекомендацій надасть можливість головам громад та фахівцям громади створити інтегровану систему соціального захисту населення, що сприятиме якісному та своєчасному задоволенню потреб мешканців громади в отриманні соціальних послуг.

Сьогодні продовжуються процеси інтеграції нової моделі системи соціального захисту населення у громадах України, тому подальші дослідження у даному напрямі очевидні та очікувані.

Список використаних джерел

1. Про деякі питання діяльності об’єднаної територіальної громади щодо соціальної підтримки населення та захисту прав дітей : наказ Міністерства соціальної політики України від 14.06.2018 р. № 890, наказ Міністерства соціальної політики України від 18.07.2018 р. № 1029а. Дата оновлення: 18.07.2018. URL: <http://www.msp.gov.ua/files/890.pdf> (дата звернення: 20.09.2020).

2. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо впровадження інтегрованої системи соціального захисту : наказ Мінсоцполітики від 25.02.2019 р. № 282. Дата оновлення: 25.02.2019. URL: <https://www.msp.gov.ua/files/deinst/metod/282.pdf> (дата звернення: 20.09.2020).

3. Щодо організації надання адміністративних послуг соціального характеру через центри надання адміністративних послуг : лист Мінсоцполітики від 22.01.2020 р. № 968/02-20/51. Дата оновлення: 22.01.2020. URL: <https://tsnap.ulead.org.ua/wp-content/uploads/2020/01/lyst-na-ODA-vid-Minsotspolityky.pdf> (дата звернення: 20.09.2020).

4. Давтян С. Г. Взаємодія органів публічної влади як умова ефективного управління. *Актуальні проблеми державного управління*. 2011. Вип. 2 (46). С. 6–9.

5. Приходченко Л. Л., Саханенко С. Є., Надолішний П. І. та ін. Система публічного управління в умовах децентралізації влади: механізми горизонтальної взаємодії : монографія / за заг. ред. Л. Л. Приходченко. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2017. 332 с.

Davtian S. G.,

*PhD in Public Administration, Associate Professor of Public Administration and Regional Study
Department, ORI NAPA, Odessa
ORCID 0000-0002-1026-4304;*

Yelchiieva O. R.,

*Head of the Department of Social Protection of Mykolayiv Oblast State Administration, Postgraduate
Student of the Public Administration and Regional Study Department, ORI NAPA, Odessa
ORCID 0000-0003-3395-8103*

INTEGRATION OF NEW SOCIAL PROTECTION MODEL FOR THE POPULATION AT THE COMMUNITY LEVEL

The article deals with issues of creating and integrating a new social protection model at the community level. The main directions of the integrated model of the population social protection system were analyzed: integration of governance, integration of strategies, integration of processes.

The article analyzes changes in the system-organizational links of the existing model for provision of social services and the relationship between subjects of the new model of social services provided within the community.

Comply with the Law of Ukraine "On Voluntary Association of Territorial Communities", the quality and accessibility of public services provided in a united territorial community cannot be lower than the same provided before the association.

At the same time, the system of providing social services that existed prior to the creation of communities (centralized), when taking into account peculiarities of relations between communities and state authorities, is incapable of ensuring the provision of social services to the community's residents according to their needs.

The purpose of the article is to analyze the integration process of a new social protection model at the community level.

There is a need, in conditions of decentralization, to organize effective work on the transfer of powers from executive authorities to communities in the field of the population, social protection, particularly in terms of preventing the reduction of the amount of social services provided to the community residents prior their the association of communities, the training of specialists, the introduction of new models for provision of social services to the population. Implementation of the defined recommendations will enable community leaders and community specialists to create an integrated social protection system for the population, which will promote the obtaining of social services in a qualitative and timely manner thus meeting needs of the community.

At present, the processes for integration of the new model of the social protection system for the population in the communities are in progress, therefore further studies in this direction are obvious and expected.

Keywords: community; own powers; delegated powers; social services; social protection; integration of governance; integration of strategies; integration of processes; social work specialists; center for providing *social* services; planning; "event management".

References

1. Pro deiaki pytannia diialnosti obiednanoi terytorialnoi hromady schodo sotsialnoi pidtrymky naseleння ta zakhystu prav ditej: nakaz Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy vid 14.06.2018 r. № 890, nakaz Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy vid 18.07.2018 r. № 1029a. Data onovlennia: 18.07.2018. URL: <http://www.msp.gov.ua/files/890.pdf>.

2. Pro zatverdzhennia Metodichnykh rekomendatsij schodo vprovadzhennia intehrovanoi systemy sotsialnogo zakhystu: nakaz Minsotspolityky vid 25.02.2019 r. № 282. Data onovlennia: 25.02.2019. URL: <https://www.msp.gov.ua/files/deinst/metod/282.pdf>.

3. Schodo orhanizatsii nadannia administratyvnykh posluh sotsialnogo kharakteru cherez tsentry nadannia administratyvnykh posluh: lyst Minsotspolityky vid 22.01.2020 r. № 968/0/2-20/51. Data onovlennia: 22.01.2020. URL: <https://tsnap.ulead.org.ua/wp-content/uploads/2020/01/lyst-na-ODA-vid-Minsotspolityky.pdf>.

4. Davtian, S.H. (2011). Vzaiemodiia orhaniv publichnoi vlady iak umova efektyvnoho upravlinnia. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia, issue 2 (46)*, 6–9 [in Ukrainian].

5. Prykhodchenko, L.L., Sakhanenko, S.Ye., Nadolishnyj, P.I. et al. (2017). Systema publichnoho upravlinnia v umovakh detsentralizatsii vlady: mekhanizmy horizontalnoi vzaiemodii. L.L. Prykhodchenko (Ed.). Odessa: ORIDU NADU [in Ukrainian].

Надійшла до редколегії 29.09.2020 р.